ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

საქართველოს პარლამენტის
ეროვნული ბიბლიოთეკა

დავით ალმაშენებელი

გალობანი სინანულისანი

დავით აღმაშენებელი
გალობანი სინანულისანი

გალობანი სინანულისანი

რომლისაცა წინაშე ქედდადრეკილ არს ყოველი მუჴლი, ყოველი მოდრკების და ენაჲ ყოველი შენსა ჴმობს აღსარებასა; მეცა სიტყუაო, აღმსარებელსა მომხედენ!ხატსა თჳსსა მამსგავსე და საკრველად გრძნობადისა და გონიერისა მყოფობისად დამაწესე, შენებრ არსთა სიტყუებისა ჩემ შორისცა შეკრებითა, ხოლო მე უმადლო გექმენ.ბუნებითნი რაჲ ძალნი არა სჯულთაებრ ვიჴუმიენ, მსგავსებისაგან დავაკლდი და დავჴბადე ბოროტი, ხოლო ხილულთა-მიერსა გემოვნებასა ვრცელად განუხუენ გრძნობანი.

ქალწულო, ბრალეულთა თავსმდებო, რომელმან სიტყუაჲ განაზრქვე დაკრვითა ჴორცთა მიწისაჲთა, სიზრქე უსასოებისაჲ განმძარცუე, რათა მონანული შეგივრდე შენ.ბუნებითსა რაჲ პორფირსა თჳთმფლობელობასა თანა მეფობისაჲცა შარავანდედნი მარწმუნენ, ხოლო მე ვნებათა ბილწთა მონებად მივჴყიდე თავი, რამეთუ რომლისაგანცა ვინ ძლეულ არნ, მისდაცა დამონებულ არიან.კაენის მკულელებრი ცნობაჲ, სეითის ძეთა ლირწებაჲ, გმირთა სიღოდით მავალობაჲ, ხუთქალაქელთა შეგინებისა მწჳრე უფროჲსად ვამრავალწილე, ვითარცა რაჲ დაღმართ-მსრბოლმან მდინარემან უკეთურებისამან.მეგჳპტური გულმძიმობაჲ, ქანანელთა ჩუჩლუბანი, მსხუერპლვაჲ ნაშობთაჲ, ზმნაჲ და სახრვაჲ, კოწოლი თმათაჲ და სხუანი, რომელთაჲ შენ ჴბრძანე არამსგავსებაჲ, უწარმდებესად მოვიგენ თჳთ მათ პირმშოთა სახეთასაცაჲ.ამისთჳს იყო ქალწული და ჴორცქმნაჲ სიტყჳსაჲ, რათა დედობრივთა ოხათა მიერ ცხონდენ ცოდვილნი, რომელთაჲ პირველი, საშუალი და დასასრული მე ვარ, ვითარცა უფსკრული შესაკრებელი ბილწებისა ღუართაჲ.

ისრაელისა მეფეთა ვჴბაძევდ, გარნა უშჯულოთა, და რავდენ მეძლო, ვსცთებოდე მაღალთა ზედა კუმევისა და წარმართთა აღრევისა მიერ და ძალთა ცისათა თაყუანის- ცემისა.

ზენაჲსა მოძრაობისა ასურასტანული ზმნობაჲ და ცთომილთა

ვარსკულავთა და უცთომელთა კრებაჲ, განყრაჲ, სუე და ბედი და შობის დღე, ვითარ საღმრთოთა უსმენელმან, ვიჩქურენ.

ელლინთა-მიერი ვერცნობაჲ სიბრძნეთა ღმრთისათაჲ, ღმრთისა და შემოქმედისაგან შექმნულთა მიმართ ცვალებაჲ თაყუანის-ცემისაჲ სრულ ვყავ, რაჟამს თითოეულისა ვნებისა კერპსა ვჰმსახურე.ამისთჳს ღმერთ-მამაკაცებრ მოქმედ იქმნა ზესთა ღმერთი, რათა კაცებრ უწყოდნის ვნებანი ჩუენნი და ღმრთეებრ იჴსნიდეს ბრალთაგან, რომელთა ღმრთისმშობელად ქადაგონ წმიდაჲ ქალწული დედაჲ.

სჯულნი დავთრგუნენ წიგნისა[ნი] და ახალი ბუნებითი, და კუალად სხუაჲ, სჯულისა შენისა მოწამე, სჯული გონებისაჲ, ცოდვათა და ჴორცთა შჯულსა დავამონე.თითოეულსა მჴეცთაგან შეზავებულსა მჴეცსა ვემსგავსე მრავალგუარსა და მრავალხატსა და სხუა ჟამ სხუებრ ხილულსა და მკსინვარსა ბუნებისაებრ თითოეულისა.

არა შევძრწუნდი მანგლისაგან მფრინვალისა, რომელი შურსა სიკუდილისასა მიჰჴდის, რომელნი ჩემებრ მიმდემად ცრუდ ფუცვიდენ განსაკრთომელსა სახელსა შენსა.ამისთჳს სისხლთა ქალწულებრივთაგან ჴორცნი ღმრთისანი და ახალი შეზავებაჲ 1იქმნა1, ღმერთი და კაცი, რათა იოხდეს დედაჲ ჩემებრ განწირვით უსასოქმნილთა.სოლომონისაჲსა წურბლისა მსგავსად ვერმაძღარი სხუათა სოფლის-კიდეთა ვეძიებდ დასაპყრობელად და ღმრთისა საზღვართა ვაბრალობდ, ვითარცა მცირეთა და უნდოთა, ჩემისამდე უძღებებისა და გულის-თქუმისა.ბოროტად გარდავჴედ საზღუართა და შევჰრთე სახლი სახლსა და აგარაკი აგარაკსა და უუძლურესთა მივჰხუეჭე ნაწილი მათი და ვიღუწიდ უმეზობლობასა, ვითარმცა მარტოჲ ვმკჳდრობდ ქუეყანასა ზედა.

მბრძოლ ვექმენ ყოველთა წესთა სჯულისათა და ქორწილთა მიერ ხენეშთა ვჰმძლავრე საწოლსა ჩემსა, და სახეთა მიერ ბოროტთა მიცემითა ვაცოდვე ერი ჩემი, ვითარცა იგი მეფეთა მისთა ისრაელი.ამისთჳს ქალწული დედაჲ და შობაჲ ახალი სიტყჳსაჲ [იქმნა], რათა ახალი

ხატყოფაჲ მეორედ მისცეს ცოდვით განმრყუნელთა მისთა, დედობრივთა რაჲ ოხათა ბრძმედითა დაადნოს ყოველი ნივთი შეცოდებისაჲ.ვეცხლი, ვითარცა მიწაჲ, და ოქროჲ, ვითარ თიჴაჲ უბნისაჲ, ვიუნჯენ და თაყუანის-ვეც ანგაჰრებისა მამონას, ვითარ-იგი ძუელთა მათ ბაალს და ასტარტეს და ქამოსს საძაგელსა.სიტყუაჲ ღმრთისაჲ და ბჭეთა ზედა მამხილებელი მოვიძულენ, ხოლო მლიქნელთა ძმაცული სივერაგე ვითნე და შემასმენელთანი დავიტკბენ ზრახვანი და ცრუნი განვსცენ მსჯავრნი.ცრემლნი ქურივთანი და ობოლთა ბრგუნვილი ტირილი არა შევიწყალე, არა განუხუენ ნაწლევნი მოქენეთა, უფროჲსღა შენ, ქრისტე, რომელი იზრდები მცირედითა ზრდითა მათითა.ამისთჳს შობაჲ ღმრთისაჲ ადამიანისაგან დედაკაცისა 1იქმნა1, რათა მიწით-შობილთა კაცთა ცთომასა, ვითარცა ღმრთისა დედაჲ, დაჰჴსნიდეს ქალწული და იოხდეს ცოდვილთა.

ესენი ვცოდენ: სახარებისა სჯულთა და მცნებათა შენთა შინა მცემელთა რაჲ ყურიმლისა მიპყრობასა და გლახაკთათჳს განშიშულებასა და რაჲთურთით არა ფიცსა შენ, სჯულის-მდებელი ჩემი, ჰბრძანებდი და გულის- თქუმით მიმხედველობასა განსრულებულად მრუშებად დასდებდი.დაღაცათუ ესრეთ განვხრწნენ ყოველნი გრძნობანი და ყოვლადხრწნილება ვიქმენ, გარნა არავე აღვიხუენ ჴელნი, არცა დავდევ სასოებაჲ ჩემი ღმრთისა მიმართ უცხოჲსა, არცა უცხოთესლი რაჲმე სარწმუნოებაჲ საწურთელ-ვყავ სულისა, გარეშე მისსა, რომელი მასწავეს ღმრთისმეტყუელთა შენთა.და აწ, მომდრეკელი მუჴლთა გულისათაჲ, ვჴმობ, ვითარცა სხუაჲ მანასე: მილხინე, ჲ მეუფეო, მილხინე, და ნუ წარმწყმედ ცოდვათა შინა და ნუ მოიჴსენებ ძჳრთა ჩემთა და ნუ დამსჯი მე ქუესკნელთა თანა, რამეთუ შენ ხარ ღმერთი მონანულთაჲ, ამაღლებული ზესკნელს ცათა ძალთაგან.საკუთრად ღმრთისმშობელად გქადაგებთ, უხრწნელო ქალწულო, და გურწამს, ვითარმედ პატივი ხატისა შენისაჲ შენდამო წიაღ-მოვალს <და> ღმრთის- მეტყუელთაებრ და ცოდვილთა მოქცევასა ანიშებ მის მიერ, ვითარცა ცხად ჰყოფს თეატროჲ იგი მრჩობლთა სოფელთაჲ - სიკეთე ეგჳპტისაჲ, ღირსი

მარიამ.ჟამი რაჲ წუხილთა და ავთა აღმოფშჳნვათაჲ წარმოდგეს, ზარი მეფობისაჲ წარჴდეს და დიდებაჲ დაშრტეს, შუებანი უქმ იქმნნენ, ყუავილოვნებაჲ დაჭნეს, სხუამან მიიღოს სკიპტრაჲ, სხუასა შეუდგენ სპანი, - მაშინ შემიწყალე, მსაჯულო ჩემო!

გან-რაჲ-ეღოს წიგნი დღესა შინა სასჯელისასა და მე ქედდადრეკილი წარმოგიდგე განკითხვად, მსაჯული მართლ სჯიდეს, მსახურთა რისხუაჲ ქროდის, მართალნი ნეტარებდენ, ცოდვილთა ჰგუემდეს ცეცხლი, - მაშინ შემიწყალე, იესუ ჩემო!

ვინაჲთგან აღსარებით გრძნობად და შეკრებად იწყო ძუალი ძუალსა თანა და ნაწევარი ნაწევარსა და განჴმელთა მოჰბერა სული კუალად-გებისაჲ, მრწამს, ვითარმედ აღვსებაჲ სრულ-ყოს ღმერთმან ჩემ შორის ყოველივე სინანულით აღდგომისაჲ.

მარტიო სრულო სამ-მზეო, ერთ-ცისკროვნებაო, განმინათლე მხედველობაჲ სულისაჲ, რათა გიხილო ნათელი ნათლითა უფლისაჲთა, სულითა ღმრთისაჲთა ძე გამოგ|ვ|იბრწყინვო მაშინ დაუსრულებელთა საუკუნეთა.არაჲ უხილავს მზესა ქალწული დედაჲ, თჳნიერ შენსა, არცა ჩემოდნად ბრალეულსა ნათელი მისი, გარნა მე შენითა ოხითა, დედოფალო, ვესავ ხილვად ნათელსა ძისა შენისასა და ნათელსა ზეშთა საუკუნეთასა.